

Aşk Mektubu VII

◆ Bahaettin Karakoç

Yaylağı daralan bir Türkmen'im ben
Boyumuz erkenden göçmeye hazır
Keklik, sülün, geyik değil, sevgilim
Biz avlarsak ancak gönül avlarız
Alıcı kuşumuz uçmaya hazır

Kaç bildiri yana yana erittim
Güldestelik nice fikir yürüttüm
Her silahı ben kendime doğrulttum
Yağmur yağar, enginleri sel basar
Yürek bu seli de geçmeye hazır

Kaç yarına at bağladım bilemem
Eyer hâlâ sıcak, hâlâ ıslak gem
Melil melil senden seni istisem
Mehil tazellersin bana sevgilim
Adanmış güllerim açmaya hazır

Başımın üstünde dönüp durursun
Biliyorum benim devlet kuşumsun
Sılamsın, sevdamsın, sabır taşımsın
Kalemim adından başka ad yazmaz
Kâğıtlar mürekkep içmeye hazır

Dert versen derdimle hemhal olurum
Aşkımı ateşle, dal dal olurum
Bir reyhan istersen bin dal olurum
Nârına-nûruna kurban olduğum
Makaslar boyumu biçmeye hazır

Akşama Gazel

◆ Bahaettin Karakoç

Güneş çekip gidince gökten döküldü akşam
Lâmbalar göz kırparken bir kara güldü akşam

Sofrasında türkü var, hüznün var karanlığın
Günün yorgunluğuyla kömürdü, küldü akşam

Gözlerini kapatmış kuşlar tüneklerinde
Benimse gözlerimde bir kızıl tülkü akşam

Balkonda resimlerken bu seneki eylülü
İçimdeki mezara sanki gömüldü akşam

Yıldızlara bakarken orda göz göze geldik
İhanete uğramış dertli gönüldü akşam

Gadanı karşılarım, benimle konuş dedim
Eğreti dikiş gibi tel tel söküldü akşam

Çağlayanda sıçrarken saçları alev almış
Aşkını hecelerken sustu, çekildi akşam

Ömrü geceye akan akşamı yağmur öptü,
Sanki dalgalı bir saç, altın kâküldü akşam